

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Det er jo heldigvis sådan i det her land, at det ikke er embedsmændene, som skal træffe de endelige beslutninger, i hvert fald ikke på det her område. Når det derfor oplyses, at der ikke har været politiske forhandlinger, så har der ikke været politiske forhandlinger, men den politiske beslutning skal altså træffes af mig, altså af ministeren.

Derfor må ministeren have lov til at bede om en vurdering af, om de indstillinger, der kommer, nu også holder, og det er sådan set bare det. Jeg har så i al beskedenhed tilladt mig at stille nogle spørgsmål til den indstilling, der er kommet, og dem har jeg så fået besvaret med henblik på den politiske beslutning, som jeg har skullet træffe.

Endelig med hensyn til forsøget er der tale om en helhed, et forsøg, som er en helhed. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der ikke er tale om to forsøg, nemlig et om hastighed og et om overhalingsforbud. Der er tale om ét forsøg, ét kombineret forsøg, og derfor kan man selvfølgelig ikke iværksætte dele af forsøget før andre dele af den simple årsag, at så vil man aldrig nogen sinde kunne evaluere, hvordan det virker.

Klaus Kjær (DF):

Jeg må jo så konstatere, at ministeren mener, at man ikke kan iværksætte den generelle hastighedsbegrænsning på 80 km/t. for de tunge motorkøretøjer uafhængigt af forsøget med overhalingsforbud.

Men jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvordan det kan være, at trafikministerens egne embedsmænd kan udtale i et telegram til Ritzaus Bureau, at det beror på politiske overvejelser.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Det er sådan, at Trafikministeriets embedsmænd naturligvis altid udtaler sig i overensstemmelse med sandheden. Og de politiske overvejelser, der er foregået, er dem, der er foregået her inde i hovedet på ministeren.

Klaus Kjær (DF):

Det vil sige, at ministeren på det tidspunkt endnu ikke havde overvejet, på hvilke strækninger de her forsøg skulle udføres, på trods af at loven blev fremsat for 1 år siden? Det virker som om man hårdt presset af den borgerlige opposition prøver at træne det her forslag og trække det i langdrag.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Der er overhovedet ikke tale om noget hårdt pres. Det er sådan, at jeg får en indstilling i begyndelsen af februar, og den indstilling må jeg vel som minister have lov til at forholde mig til. Ellers kunne vi bare lade Vejdirektoratet iværksætte det. Og det er sådan set det, der i al ubeskedenhed er foregået.

Derfor er der ikke tale om nogen som helst form for trænering, der er ikke tale om noget som helst pres. Det her er noget, som jeg har iværksat, og det er noget, der knytter sig fuldstændig til de beslutninger, der er truffet her i Folketinget. Det er det, jeg efterlever, og som jeg bare forsøger at forholde mig selvstændigt politisk til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1799

20) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren bekræfte, at Statsministeriet den 11. november 1985 nægtede at modtage et notat, som Statsministeriet ellers selv havde bedt om, hvor Justitsministeriet fastslår, at ejendomsretten til den færøske undergrund aldrig kan overdrages til færingerne, og er Justitsministeriet stadig er af samme opfattelse den dag i dag, dvs. at ejendomsretten til den færøske undergrund aldrig kan overdrages til færingerne?«

Justitsministeren (Frank Jensen):

Forløbet omkring aftalen for 1992 mellem den daværende regering og det færøske landsstyre om overførslen af sagsområdet »råstoffer i undergrunden« til færøsk særanliggende har flere gange været drøftet i Folketinget.

Senest har statsministeren den 1. marts i år været i samråd i 21-mands-udvalget vedrørende Færøerne, hvor forløbet op til indgåelsen af aftalen og det retlige grundlag for aftalen er blevet udførligt belyst.

Før samrådet havde statsministeren endvidere lejlighed til at besvare en række skriftlige spørgsmål fra 21-mands-udvalget, herunder om de emner, som hr. Peter Skaarups spørgsmål vedrører. Jeg kan således ligesom Justitsministeriets notat fra november 1985 henvise til statsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 10 fra udvalget.